

Zamilovanost je skvělá

Výnos. Slovo Hospodinovo o Izraeli skrze Malachiáše. „Zamiloval jsem si vás, praví Hospodin. Vy však se ptáte: ‚Kde je důkaz, že sis nás zamiloval?‘ (Malachiáš 1,1-2)

Zamilovanost je skvělá! Je máj, lásky čas a pocit okouzlení, vzrušení, nadšení a neskutečného štěstí se zmocní kdekoho. Poloviční šílenství v tom nejlepším slova smyslu. Taková je zamilovanost, startér lásky, kdy to jiskří, pulzuje, a člověk by to chtěl zažívat neustále.

Zamilovanost je skvělá! Dělá s člověkem divy. Celý svět je najednou nádherný, nejen ona bytost, která se stala zdrojem, pramenem a cílem zamilovanosti. Vyprávěl mi přítel, jak se jeho tatínek na stará kolena zamiloval a znovu oženil. Přítel to komentoval slovy: „Přestal si stěžovat dokonce i na svého kazatele!“ Je-li člověk naplněn láskou, a ještě k tomu opětovanou láskou, mnohá trápení nevypadají tak černě, mnohé starosti tolik nezatěžují, a dokonce mnohé vlastní chyby i nedostatky druhých nejsou tak na obtíž.

Zamilovanost je skvělá! A přestože víme všichni, že zamilovanost musí přerůst v lásku silnou jako smrt, není dobré ji realisticky umenšovat natož ironizovat. Jako každý oheň potřebuje první jiskru, právě tak i láska, protože pak teprve může planout a hřát ne chvíli, ne půl roku (déle zamilovanost většinou nevydrží), ale celý život až do nejdelsí smrti.

Zamilovanost je skvělá! Potřebuje však být opětována, potřebuje druhého, kdo její jiskřičku nesfoukne, ale naopak plamínek z ní rozfoukne do pořádného ohně. Jenomže v tom

je problém, kolikrát jsem byl zamilovaný a neodvážil jsem se to říci. Tolik trápení mně to způsobilo. Ale co hůř, když už jsem se odvážil třeba jen naznačit, láska nebyla opětována. To Hospodin Izraeli nenaznačoval, nezaváhal, jasně skrze proroka a na počátku všeho prohlásil, že jej miluje, že si ho zamiloval. Jeho láska však nebyla vždy opětována, naopak hned v samotném počátku Malachiášova proctví byla zpochybněna.

Zamilovanost je skvělá! Ale bolí, protože kdo se odváží k lásce, kdo dovolí, aby v jeho či jejím srdci vzplál oheň lásky, je zranitelný. Bez okolků to napsal C. S. Lewis a přiměl mě o tom v poslední době hodně přemýšlet: „Není to žádná bezpečná investice. Milujeme-li, jsme zranitelní. Milujte cokoli, a vaše srdce se bude určitě trápit a nejspíš bude zlomeno.“ Ale pořád je to lepší, než lásku neprožít.

Zamilovanost je skvělá! Jistě stojí za to pátrat, odkud se bere, co je její příčinou, ale tady se mi chce parafrázovat slova ze slavného muzikálu Šumař na střeše, v němž se kdosi ptá po původu židovských tradic, a reb Tovje odpovídá: „To vám můžu říct naprosto přesně. Nevím.“ Jako ani my nevíme, proč si Hospodin vybral zrovna Jákoba a ne Ezaua, proč si vyvolil pro svou lásku jednoho a ne druhého. Zkrátka tajemství lásky. Tomu

rozumíme zřejmě všichni. Když se naše srdce rozechvěje pro jednoho či pro jednu, ale ne pro nikoho druhého. Je to přesně tak, jak říká jedno indiánské přísloví: „Kde je místo pro jednoho, není místo pro dva, a kde je místo pro dva, není místo pro jednoho.“ Zamilovanost je skvělá! A skvělé na ni je, že pro tak úžasné nadšení lásky je člověk schopen velkých obětí. Například už jenom to, že se člověk pro tu jednu vzdá všech ostatních, jen aby s tou jedinou žil po celý život až do smrti. A co víc, ještě to stvrdil slibem před Bohem i lidmi. Ať to všichni vědí! Že ho pak čeká mnohé trápení, úsilí a snaha lásku zachovat, zachránit, neztratit, posilovat a rozdmýchávat, to zatím neví, ale pozná to, jako každý jiný a jako to poznal i sám Hospodin.

Zamilovanost je skvělá! Možná se zdá na začátku slepá, ale není tomu tak, vidí jinými očima, očima lásky, obdivu, úžasu a nadšení. Pán Bůh se také zamiloval, když si vyvolil Izrael a zamiloval se i do nás, když si k víře, spáse, a hlavně k lásce vyvolil nás ještě dokonce před stvořením světa a naším narozením. Kdo to může pochopit, pochop! Ale i kdyby se nám tomu nepodařilo přijít na kloub, dejme se pohnout jeho láskou, která byla a je skutečně silná jako smrt. Na ukřižovaném Ježíši to vidíme bez příkras a bez anestezie. Zraněný zamilovaný Bůh obětuje to nejdražší, aby byla opětována jeho láska. Proto se přestaňme tolik doptávat po původu a důkazu jeho lásky a řekněme mu své jasné „Ano“. Učiníme tím šťastným Pána Boha a dokonce i sebe samé. A nejen proto, že je teď zrovna máj, lásky čas.

Bronislav Matulík

Má cesta do Soukenické

Pavel Bucek se představuje

Psal se rok 2010 a já jsem, jako každý rok v tomto období, balil kufr a mířil do Lázní Jeseník. Léčím se s duševním onemocněním, nestydím se za to, někdo jezdí do Karlových Varů se slinivkou, já jezdil do krásné skoro lidsky nedotčené přírody.

Do autobusu směr lázně nastoupil takový rozržitý smutný pán. Prožíval tehdy těžké období. Shodou okolností a boží prozřetelnosti jsme se sešli v lázeňské vinárně, podařilo se mi ho rozveselit a vzniklo neuvěřitelně silné duchovní pouto a přátelství mezi mnou a panem Janem Hůlou a jeho partnerkou Ilonkou Choutkovou.

Z těchto lázní jsem se vrátil ve špatném zdravotním stavu. Trpím totiž nemocí, která má blízko k bipolární poruše. ale i přes toto špatné období jsem se vypravil v září 2010 do Soukenické 15.

Pocházím z čistě ateistické rodiny, babička vždy říkala, že modlení ničemu nepomůže, je to jen ztráta času. Nikdy nepochopila, že víra není o modlení, ale o lásce v srdci a o Ježíši v srdci věřícího člověka.

Cele čtyři roky jsem chodil do Soukenické jako na kulturní akci, nevěřil jsem, neuměl jsem tu víru nějak poznat a uchopit, ale to se mělo změnit v roce 2014.

Prožíval jsem tehdy těžké životní období. V rodině, osobním životě, silná psycho-terapie. Když prožívám krizové období, trpím nedostatkem spánku. Tímto onemocněním například trpěli takoví velikáni české kultury jako Miloš Kopecký anebo zpěvák pro mne s nejkrásnějším sametovým hlasem Petr Muk.

V tomto období, a dá se říci celých 11 let, mi zůstávala oporou Ilonka, měli jsme hluboké rozhovory, měla mne opravdu upřímně ráda a já ji. Vždy mne pohladila po duši, když jsem padl na ústa. Ale jak se říká, není důležité kolikrát padneš na ústa, ale kolikrát se zvedneš...

A tak jednoho rána na Velikonoce 2014 jsem se ve čtyři ráno vrátil z Teplic od rodičů, kdy si maminka už se mnou nevěděla rady, já se sebou také ne – totální dno. Přátelé, rodina, manický stav, vše v háji...

Tuším na Velký pátek jsem se vypravil v brzkou ranní hodinu do centra Prahy a řekl jsem si, půjdu do kostela, který bude otevřený a k mým nohám přišlo schodiště ke kostelu Panny Marie Vítězné, Pražského Jezulátka.

Vím, říkáte si katolíci a my jsme protestantská církev, ale víru k Ježíši Kristu máme všichni společnou. V této době jsem o víře nic moc nevěděl, jsem takový samouk. Víru jsem spíše cítil, než o ní dlouze četl a mluvil. Doted' pro mne není důležitá barva

kostela, ale víra samotná a Ježíš v mém srdci. Tento Velký pátek si mne Ježíš zavolal. Poprosil jsem upřímně o pomoc toto nevinné děťátko, když už jsem nevěděl jak dál, a najednou se mi rozhostila v mém srdci neuvěřitelná láska, klid a mír. Posléze mé nohy dokráčely k Železničnímu mostu a jelikož rád fotím, tak jsem fotil. Doma jsem zjistil, že se mi podařilo vyfotografovat sluneční paprsek na jasné obloze. Na Velký pátek. Pro mne zázrak a důkaz, že už nejsem sám.

Vím, říkáte si 2014 a nechal se pokřtít až na Velikonoce 2024, ale všechno má svůj čas, každou neděli, každou první neděli v měsíci jsem cítil boží přítomnost, pokaždé malý krůček k mému rozhodnutí nechat se pokřtít, pohřbít starého člověka, aby se mohl narodit nový. Tak, jak to říká můj duchovní guru Radek Novotný. Mé srdce už tluče v rytmu Ježíše Krista a jsem za to neuvěřitelně šťastný a vděčný. Křest se konal přesně 10 let potom, co jsem uvěřil. Silný zážitek, druhý den se ve mně rozhostila silná nekonečná láska, už nemluvím já, necítím já, ale Ježíš Kristus.

Musím ještě zmínit, že stejně jako před deseti lety, jsem též před křtem prožíval velice těžké období, krizi, kdy mi šlo o holý život, ale vše jsem díky Bohu zvládl. O svých zkušenostech Vám rád osobně povím.

V roce 2022 si vzal Pán k sobě Ilonku Choutkovou a v minulém roce odešel na věčnost Honza Hůla, moc smutné období. Ale i když moje srdce plakalo, tak i tlouklo a tluče radostí, protože jsem našel rodinu, rodinu v Ježíši Kristu.

Ještě na závěr chci zmínit, že celých 14 let mne ve víře a v silném přátelství provází moje starší sestra v Kristu Marketa Křivánková, dříve Holanová, mám ji velice rád, důležitý člověk, který mne vždy podrží. Ale abych nekřivdil ostatním, všichni jste má rodina, rodina v Ježíši Kristu. Rád se s Vámi sblížím ve společných rozhovorech a ve společných zážitcích, božím slově. Protože jsme jedna velká rodina v Ježíši Kristu... Mám vás všechny rád.

Pavel Bucek

Hana Vovsová – dětství a mládí

Devadesátiletý život

Vzpomínky na sestru Hanu Vovsovou

Naše maminka, babička a prababička Hana se narodila 4. května 1934 v Praze Zdeňce a Karlovi Dedkovým jako jejich druhá dcera po prvorozené Aleně, která byla o pět let starší. Její otec Karel měl v Holečkově ulici obchod s látkami a kartáčnickými potřebami. Během války se celá rodina přestěhovala do domu Na Štěpáně u Mělníka, Karel provozoval kartáčnickou dílnu a Zdeňka pěstovala na poli zeleninu. Tu pak u silnice prodávali. Hana vystudovala gymnázium na Mělníce a poté absolvovala tříměsíční zdravotnický kurz. Pracovala v hygienické stanici v Ústí nad Labem. V té době se seznámila se svým budoucím manželem Jaromírem. Jaromír byl z Mělníka, ale díky komunistickým „umístěnkám“ se jako lékárník dostal také do Ústí. V říjnu 1958 měli svatbu v Praze v evangelickém kostele U Klimenta.

V roce 1960 se jim nardil syn Jan. Bydleli s Jaromírovou maminkou a jeho o generaci starším nevlastním bratrem v domě na Mělníce. Hana se z mateřské dovolené už do práce nevrátila a zůstala v domácnosti. Chodili do evangelického kostela a občas také na setkání s kazateli

ze Soukenické u Slabých v Brozánkách. To nakonec vedlo k tomu, že od roku 1975 začala celá rodina dojíždět na bohoslužby do Sboru Církve bratrské v Soukenické. Hana věrně navštěvovala nedělní bohoslužby, naposledy ještě před čtyřmi týdny, kdy přijela autobusem z Mělníka. Téměř až do svých 80 let jezdila na kole na zahradu na Chloumku u Mělníka. Práci na zahradě měla ráda. Pěstovala až do současnosti brambory, papriky a rajčátka. Ráda pozorovala a krmila ptáčky. Vnoučata jí dělala radosti i starosti.

Lucie vzpomíná, jak cestou od vlaku na chatu u Sázavy s babičkou a dědečkem sbírali jílovou půdu, ze které pak spolu vyráběli hliněné výrobky.

David přispěl následující vzpomínkou:

Babička s dědečkem celý život prožili velmi skromně. Vařili si doma, nechodili do restaurací a byli spolu rádi.

Jako děti nás brávali na chatu na Sázavu, kde vždy byly opravdu silné zážitky.

Uvedu jen jeden: Jednoho letního dne se rozhodli nás vzít na nafouknuté pneumatice od traktoru k jezu. Přebrodili jsme silně tekoucí Sázavu a na břehu nás uvítaly kopřivy dva metry vysoké. Dědeček vzal klacek a začal prosekávat kopřivy, jako by byl v džungli.

Babička se slovy „to je zdravé“ nás nutila projít přes pálivé listy. Doted' si pamatují, jak jsme brečeli a další týden strávili se zápallem průdušek. Zpětně vidím, že i tato situace nám pomohla se zocelit, abychom obstáli v těžkých situacích, které nás budou potkávat.

Když dědeček v roce 2014 odešel, babička to těžce nesla, ale další roky fungovala sama. Téměř každý den chodila tři kilometry na zahradu, jako by to

byl její ráj na zemi. Jednoho dne při cestě, když jela na kole, ji srazil nákladní vůz, ale nedělala si s tím těžkou hlavu. O zahradu je přeci potřeba se starat...

Často naše rozhovory zakončila větou „Davide, to je nějaké moc složité“, nebo větou „hlavně, aby ses uživil“ a tak často přemýšlím, díky jejím slovům, o čem to tady vlastně všechno je...

Babičko děkuju.

Hana se v roce 2021 dočkala své jedné pravnučky Josefíny. Dalších dvou pravnoučat už se nedožila.

Babiččin zdravotní stav se náhle zhoršil v posledních týdnech, kdy byla kvůli infekci krátce hospitalizována. V neděli dopoledne ještě vyprávěla Luci a Danielovi o svém životě. Pozdě večer ji Tomáš přenesl v náručí do auta a odvezl k nám do Prahy, kde prožila poslední týden. Zemřela v péči rodiny a domácího hospice Cesta domů v noci ze soboty na neděli 21. dubna. Kromě vzpomínek na babičku Hanu nám ještě zbyly pečlivě vypěstované sazeničky paprik a rajčátek na letošní rok. Budou nám ji připomínat až v létě dozrají.

Jan Voves s rodinou

Od Velikonoc k Letnicím

Evangelium Kristovo

Podle apoštola Petra

7. dubna 2024

Co s námi udělal Kristus

14. dubna 2024

Odvaha k víře

21. dubna 2024

Následování Krista

28. dubna 2024

Dotek nebe

5. května 2024

Tříbení víry

12. května 2024

Rozhodující je láska

19. května 2024

Letniční kázání v moci Ducha

Srděčně zveme
Sbor Církve bratrské v Praze 1
Soukenická 15
Přímý přenos nedělní bohoslužby – CB Praha 1

LETNICE

pro všechny

Společná bohoslužba českého a ukrajinského sboru

19. května 2024
10 hodin

Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15

<https://cb.cz/praha1/portal/primy-prenos-nedelni-bohosluzby/>

Live stream
CB Praha 1

Noc kostelů

Prosba o spolupráci

Tématem letošní Noci kostelů je srdce. Snad krásný, v naší společnosti však dost otřepaný symbol, který spojujeme často s city a pocity. Ne, že by emoce nebyly důležité, ale biblické myšlení (to hebrejské zvláště) vidí v srdci sídlo vnitřního života člověka se vším všudy. Tedy vedle citů a pocitů je srdce místem pro myšlení a paměť, vůli i svědomí. Noc kostelů je příležitostí svá srdce otevřít, zpřístupnit, možná dokonce vylít a nechat proměnit. Bez ohledu na to, jak to s vírou máme a zda patříme do nějaké konkrétní tradice. Kostely budou pro každého otevřeny.

A my se na vás teď obrácíme s prosbou. Zapojte se do příprav nebo samotného průběhu letošní Noci kostelů. Přípravy znamenají napéct něco dobrého ať už sladkého nebo slaného a přinést to v pátek 7. června odpoledne k nám do Soukenické. Zapojení se do samotného průběhu pak znamená přijít v pátek 7. června kolem 16.00 do Soukenické a pomáhat s provázením návštěvníků po naší modlitebně případně pomáhat s dalšími aktivitami, které se budou toto odpoledne u nás konat. Bude-me rádi, když svou pomoc předem nahlásíte Petře Veselé osobně nebo na telefonu 604 807 777. Těšíme se na spolupráci.

Petra Veselá

Výroční konference

Nejen ve smíchovském pivovaru, ale i v Soukenické

Ve dnech 17. a 18. května 2024 se uskuteční setkání delegátů ze všech sborů Církve bratrské. Letos se organizace ujal smíchovský sbor. Jako už před pár lety, rokovat se bude ve smíchovském pivovaru, ale slavnostní bohoslužba se uskuteční v našem sboru v pátek 17. 5. v 19.30 hodin.

Náš sbor budou zastupovat Radislav Novotný, Anna Bíbová, Ondřej Pavlíček a Jan Voves. Kromě standardních konferenčních procedur, jako jsou např. hlasování o návrzích nebo pojetí zprávy o hospodaření, proběhne volba statutárů Rady CB s ročním předstihem, kteří by měli nastoupit do svého dalšího funkčního období od září 2025.

Na večerní konferenční bohoslužbu jsme samozřejmě zváni všichni. Těšit se můžeme na kázání předsedy Rady CB (Davida Nováka), na pozdravy z ekumeny (superintendentky Ivany Procházkové či faráře Romana Mazura), na svědectví kaplanů (Miloslava Kloubka a Daniela Kvasničky) a na povzbuzení k obnově a zakládání sborů (Pavla Pichota a Petra Dvořáčka).

Modleme se za Konferenci, která je nejvyšším orgánem církve a má pravomoc rozhodovat o nejpodstatnějších věcech života naší církve. I pro mě a mou manželku bude znamenat další milník, který nás opět posune tím či oním směrem ve službě našemu Pánu.

Bronislav Matulík

Zveme na konferenční bohoslužbu

Láskyplný konflikt s církví

17. května 2024 v 19:30 hodin

Káže: David Novák, předseda Rady Církve bratrské

Konferenci osloví: hosté z ekumeny a další řečníci

Hudba: Daniel Přib a smíchovská hudební kapela

Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15

<https://cb.cz/praha1/portal/primy-prenos-nedelni-bohosluzby/>

Live stream
CB Praha 1

Dorost jede na tábor

A co říkají samotní dorostenci?

Po kolikáté jedeš na tábor?

Maruška: Jedu potřetí a pořád mě to baví.

Anička: Podruhé.

Filip: Tento rok to bude můj druhý tábor.

Bety: Pošesté.

Dave: Myslím, že po patnácté.

Na co se na táboře nejvíc těšíš?

Maruška: Na hry, na vedoucí, na ten společně strávený čas a vlastně asi na vše

Anička: Nejvíc se těším na společné hry, různé bobříky, táborový oheň a společné chvály

Filip: Na spoustu věcí, ale nejvíc asi na hry. Všechny jsou dobré, ale jedna z mých nejoblíbenějších her je ta, kde se hraje na obchodníky a pašuje se zboží mezi městy. Minulý rok jsem v ní moc neuspěl, tak snad to bude tento rok lepší.

Bety: Na hry pro jednotlivce. Nemám žádnou konkrétní, ale obecně to mám tak, že mě více baví hry na jednotlivce než skupinkové.

Dave: Těším se na přírodu. Těším se až vyměním město za méně rušnější tábořiště a natáhnu si hamaku mezi stromy.

V čem je pro tebe tábor výzva?

Maruška: Pro mě je výzva si to užít naplno!

Anička: Na táboře máme různé výzvy, které překonáváme. Velká výzva pro mě je například noční hra nebo noční hlídka. Ale se vším mi vždy někdo pomůže, takže se to dá překonat.

Filip: Na táboře je pro mě výzvou posouvat své fyzické možnosti.

Bety: Puťák nebo závěrečka může být náročná, záleží, kdo to pořádá.

Dave: Aby na to všichni vzpomínali v dobrém. A ranní vstávání.

Jaký máš z tábora nejsilnější zážitek?

Maruška: Mám takových spoustu. Například jednou byl duchovní program a najednou vyběhli z lesa převlečení vedoucí a začali na zem házet bouchací kuličky. Potom jsme s nimi měli bojovat a házet po nich papírové koule. Bylo to dobrodružné a zábavné.

Anička: Můj nejsilnější zážitek byl, když jsme měli noční hlídku. Byla rozdělena pro starší a mladší. Chodili jsme po svíčkách, které byli různě rozmístěné a u jedné jsme se měli podepsat. Já jsem se tam bohužel ztratila, ale došla jsem tam nakonec s mojí kamarádkou. Druhý den jsem byla smutná, že jsem to nezvládla sama, ale pak jsem si uvědomila, že nešlo o to, abychom to zvládli sami ale šlo o ten zážitek. Taky jsem si pak uvědomila, že jsem se nemusela vůbec bát, protože se mnou byl celou dobu Pán Bůh

Filip: Řekl bych, že to byla noční bojovka během plnění bobříka odvahy.

Bety: Minulý rok jsme měli dobrovolného bobříka odvahy. Ze začátku to šlo hladce, chodila jsem po svíčkách. Jenže po chvíli jsem špatně zabočila, čímž jsem se ztratila. V jednu chvíli jsem se dostala na kraj lesa, ale pak jsem se zázračným způsobem dostala zpět na lesní cestu, kde jsem potkala vedoucího a společně jsme se vrátili do tábora.

Dave: Z doby, kdy jsem jezdil jako dorostenec, si asi nejvíc pamatuji, jak po návratu jsem lehl a spal dvanáct hodin, najedl se a spal dalších dvanáct hodin.

Kromě tábora pořádáme i akce přes rok, byl(a) jsi na nějaké?

Co jsi na ni říkal(a)?

Maruška: Byla jsem na spoustu putáčích. Musím říct, že na nich vzniklo spousta vtipů, které pochopí jen ten, kdo tam byl. Sice často nevyšlo něco podle plánů, ale jinak by to nebyla zábava.

Anička: Na dorostové akce jezdím také ráda. Vždy si je užiju a jsou z toho skvělé zážitky.

Filip: Samozřejmě jsem byl už na více akcích, ale jedna z nejlepších byl puták s Kapičkou na Ještěd. Byla to jedna z nejlepších akcí, kterou jsem v dorostu zažil.

Bety: Byla jsem na spoustě z nich! Snažím se na ně chodit, kdykoliv je to možné. Nejvíce mě, ale asi baví putáky.

Dave: Ano byl. Pro mě je speciální akce Sion pořádaná dorostovou unií. A v zimě mě bavilo bruslení a sáňkování.

David Košťál

DOBRODRUŽSTVÍ

ZVEME TĚ NA
DOROSTOVÝ TÁBOR,
KDE SE OTEVŘE BRÁNA
DO SVĚTA MALÉHO PRINCE.
PROŽIJ S NÁMI DOBRODRUŽSTVÍ
NA PLANETÁCH, OBJEVUJ TAJEMSTVÍ,
ZÁŽITKY A KAMARÁDSTVÍ

TÁBOR JE PRO VŠECHNY
OD 10 DO 15 LET

KDY: 30.6. - 10.7. 2024
KDE: TÁBOROVÁ ZÁKLADNA
BECHYNĚ (POUŠŤ)

MALÉHO PRINCE

VÍCE INFORMACÍ A PŘIHLÁŠENÍ NA

davidkostal11@seznam.cz

731 144 535

POŘADATELEM TÁBORA JE CB SOUKENICKÁ, PRAHA 1

Výprava Karlovy Vary – Loket

Co dělali skauti 12. až 14. dubna?

Během minulé návštěvy v CB Karlovy Vary před dvěma lety jsme obdrželi pozvání, ať opět přijedeme. Tak jsme tady. Je nás čtrnáct. Tři vedoucí a jedenáct dětí. Po večeři vyrazíme do Varů. Centrum s dvanácti prameny děti uchvátilo hned

první večer, kdy jsme přijeli. Ráno po snídani a po krátkém duchovním zamyšlení jsme vyrazili přes kopce k Ohři, abychom podle ní došli k hradu Loket vzdálenému 15 km. Cesta byla dobrodružná, občas náročná, ale vlčata i vedoucí to bravurně zvládli bez velkých stížností. Večer jsme si ještě stihli uvařit boloňské špagety. Po večeři jsme zpívali písně z našich zpěvníků, a pak unavení zalezli do spacáků v místnosti podobné našemu klubu.

V neděli byl Radek pozván, aby kázal a vysluhoval Večeři Páně. Vlčata zazpívala dvě písně. Jůlinka zažila překvapení na bohoslužbě, když tam potkala babičku s dědou s bratranci a rodiči, které se nám podařilo pozvat, ač nejsou z CB. Po obědě jsme se spokojení a unavení vrátili bezpečně zpět do Prahy. Díky Bohu.

Radek Novotný

Den dětí

Veselé Open Zuš

30.5.2024

12:30-16:00 hod.

Soutěže, malování, tvoření
a hudební vystoupení žáků ZUŠ
nejen pro žáky ZŠ a ZUŠ
Veselá škola.

Ve spolupráci s Církví bratrskou.

v objektu Církve bratrské,
Soukenická 15, 110 00 Praha 1

www.veselaskola.cz

Veselá škola - církevní základní škola a základní umělecká škola, Soukenická 20, Praha 1

zusopen.cz

VIII. ročník
celostátního
festivalu
základních
uměleckých škol
ve veřejném
prostoru

za podpory

ve spolupráci

hlavní mediální partneři

Český rozhlas

Jan a Renáta

MALOVALA OLGA NOVÁ

budou se brát

ČERVEN

SOBOTA

15

V 11 HODIN

2024

MODLITEBNA CÍRKVE BRATRSKÉ
SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

Práce s dětmi je důležitá

Konference Dětského odboru

V sobotu 13. 4. se v našem sboru konala konference pro pracovníky s dětmi, kterou pořádal Odbor pro práci s dětmi Rady CB. Sešlo se kolem 50 pracovníků z Čech i Moravy a myslím, že to bylo požehnané setkání.

Dopoledne se větší polovina účastníků setkala na dvoudílném semináři Jana Hábla „Člověk učený, ale nemravný jest břemenem země“ (s podtitulem Formování charakteru podle J. A. Komenského). Ostatní si mohli vybrat dva ze tří seminářů.

Odpoledne jsme si mohli vybrat jeden ze čtyř seminářů:

- Povolání × záplata (aneb Jak mít dostatek vedoucích) pod vedením Kláry Heczkové,
- Jak hořet a nevyhořet (aneb Péče a sebek péče) pod vedením Evy Záluské,
- Setkání v obýváku (Relevantní pro současnou generaci) pod vedením Blanky Ježkové,
- Pedagogika Franze Ketta (Praktická ukázka postupů, principů a metod) – manželé Čapkovi,
- Děti svět(l)a (aneb Práce s dětmi ulice) pod vedením Jany Hrehové.

Pro mne byl velmi obohacující dvojseminář Jana Hábla s řadou myšlenek Komenského, které však jsou stále aktuální, a to i díky řadě aktuálních příkladů. Základní otázka je, na kterých věcech skutečně záleží a k čemu chceme vést, vychovávat děti. Komenský vidí, že je třeba vzdělávat celého člověka. A otázka je, co to znamená – podle Komenského „Znát dobré, chtít dobré konat dobré... a to, i když se nikdo nedívá“. Vystává z toho celá řada otázek a v krátké době seminářů bylo možné pokusit se zodpovědět jen některé z nich – připomněli jsme si Komenského etické desatero a několik zásad, které se máme snažit děti naučit – např. naučit děti ctít autoritu, vést je k samostatnosti, naučit je dobrým návykům již od malička.

Jsem ráda, že jsem se mohla konference zúčastnit.

Marta Skalická

I letos proběhla konference dětského odboru CB. Nebylo tam tolik lidí jako jindy, vešli jsme se tentokrát do malého sálu. Mohlo tam být kolem 60 sester a bratří.

Po Biblickém úvodu a několika písních jsme dopoledne absolvovali seminář Jana Hábla o učení J. A. Komenského. Ačkoliv je jeho dílo 400 let staré, je stále velmi aktuální. Úkolem vzdělávání (ve škole i ve sboru) nemá být jen předání vědomostí ale v první řadě budování charakteru a zbožnosti. (Člověk učený, ale nemravný, jest břemenem země)

Po obědě jsme slyšeli svědectví Petra Rause a Jany Matulíkové o práci s romskými dětmi. Zaspívali nám i děti ze spolku Klíče a Klíčky, který pomáhá právě romským dětem.

Pak už jsme se rozešli na odpolední semináře. Já jsem byl na semináři Kláry Heczkové, která zajišťuje práci s dětmi v Elimu Písek, na téma „Jak mít dostatek vedou-

cích“. Téma, které řeším i v naší besídce pravidelně. Mluvili jsme o tom, jak to na kterém sboru funguje (rozhodně nejsme jediní, kdo nemá dostatek vedoucích), jak moc vzdělání a zkušenosti musí učitelé být (nemusí!), i o tom že práce v besídce může začít i malou výpomocí.

Věřím, že setkání bylo přínosem a požehnáním pro všechny přítomné.

Ondřej Pavlíček

Konference pro pracovníky s dětmi pro mě byla moc milým setkáním se známými i novými tvářemi z různých sborů a prostorem pro sdílení zkušeností v práci s dětmi. Z několika nabízených témat jsem si vybrala přednášku Honzy Hábla o formování charakteru podle J. A. Komenského. Líbilo se mi, jak skvěle Honza dokáže myšlenky Komenského interpretovat a ukazovat, jak moc jsou v dnešní době aktuální. A moc bych si přála, aby všichni, kdo pracují s dětmi a snaží se je něco naučit, mysleli na to, že důležitější než předat informace a znalosti je formování charakteru, tedy výchova k dobru. Ve druhé části konference jsem se zúčastnila „povídání v obýváku“ s Blankou Ježkovou (z nakladatelství knih pro děti Hisland). Nějakou dobu sleduji její práci v oblasti křesťanských knížek pro děti a bylo moc milé poznat jí osobně. Společně s dalšími účastnicí jsme diskutovali o výzvách práce s dětmi v dnešní době, o potřebě reagovat na to, co děti zajímá a baví, a to třeba i modernizační materiálů pro výuku besídky. Kromě prostoru pro sdílení problémů bylo moc fajn slyšet i pozitivní zkušenosti a nápady z různých koutů republiky, dokonce i jiných církví.

Janka Šimová

Rodinná bohoslužba

Povzbuzení pro naši budoucnost

Vřelý dík zpěvačkám a hudebníkům z mládeže, dětem a vedoucím z dorostu za kreativní kvíz, Miri a její skupině za úžasný tanec a samozřejmě vlčatům a vedoucím skautu, kteří přišli zazpívat dvě písně. Podle mě jste byli naprosto skvělí. Z reakcí těch, kteří se ozvali cestou ze sálu, by se dalo soudit, že se to všechno povedlo na jedničku, a mnozí byli povzbuzeni a potěšeni. Rodinná bohoslužba je tak dílem nás všech. Jak těch vpředu, tak v sále. V září 22. (čtvrtou neděli) bude opět příležitost pozvat mladé rodiny. Chcete se zapojit? Ozvěte se mi. Ovšem nejde pouze o to, dát najevo mladým rodinám s dětmi, že o ně stojíme na rodinné bohoslužbě. Jde také o to, jaké prostředí a podmínky jako sbor vytváříme. Jsme dostatečně prorodinní? Rodinná bohoslužba je krásná vlaštovka. Díky za ni. ale přeci jenom... jedna vlaštovka jaro nedělá.

Radek Novotný

Komenský opět v akci

Čtení v Neveklově

Již podruhé probíhalo v Neveklově veřejné čtení Komenského, tentokrát se jednalo o vybrané texty z knihy *Labyrint světa a ráj srdce* v jazyce 21. století. Ke spolupráci jsem přizval město Neveklov a ZŠ Jana Kubelíka. Program se konal v krásném prostředí dvora Café Starosta. Majitel kavárny p. Karel Šebek nám poskytl prostory dvora a kavárny zdarma, a ještě převzal na svá bedra veškeré technické přípravy místa konání a pro diváky zdarma připravil teplý čaj, který v chladném počasí přišel každému vhod.

Program byl sestaven jako pásmo čtení a písní. Já, pan starosta Ladislav Trumpich a paní ředitelka ZŠ Martina Štátsková, jsme četli vybrané texty z Komenského *Labyrintu* a smíšený pěvecký sbor ZŠ mezi jednotlivými vstupy zpíval tematicky vybrané písně. I když nám počasí nepřálo, bylo velmi chladno, lidem se program očividně líbil a odměňovali nás potleskem. Součástí programu byla výstava Komenského Time line v obrazech a také výběr jeho výroků v obrazech. Večer po programu jsme si (již v užším kruhu) promítli film „Jako letní snůh“. Je to nádherný film a hluboce lidský příběh Komenského života, který člověka nutí přemýšlet nad silou Komenského víry. Závěrem jen chci dodat, že to byla moc pěkná akce, která otevřela dveře k další spolupráci. Děkuji všem za spolupráci, podporu, pomoc i hmotné dary.

Tomáš Trávníček

Svatba v Kralupech

Krásná sborová akce

Za posledních více jak deset let první svatba na stanici v Kralupech. Kdo se žení? Jaroslav Plecháček a Marta Brou. Znovu se ukázala vstřícnost a ochota DPS Kralupy, za kterou jsme moc vděční. Vůbec nebyl problém propůjčit sál s kuchyňkou

a zahradu, kam se vešlo spousty lidí. Přijeli bratři a sestry z ČCE Bukovky, někteří z Blanska, Prahy (ze Soukenické) a samozřejmě z Kralup a okolí. Hudbou nádherně doprovázel Slávek Šcihol a o výzdobu a občerstvení se podělily sestry jak z Kralup, tak další. Po bohoslužbě se sál změnil mávnutím proutku v jídelnu, ve které se do pozdních odpoledních hodin zpívalo, jedlo, a dokonce i tančilo. Bylo nám tam všem krásně a domů se nám nechtělo. Přejeme mnoho Božího požehnání a radost novomanželům Plecháčkovým.

Radek Novotný

Staršovstva na Třináctce

Reflexe z druhého setkání pražských staršovstev

15. duben byl dnem, kdy jsme se sešli spolu s dalšími staršími z pražských sborů CB v rámci společného setkání, které proběhlo v objektu CB Praha 13. Celkem nás bylo mým odhadem na 70.

Společný program byl zajímavý, dobře připravený i pestrý, kdy se střídalo mluvené slovo, práce v různých skupinách a krátký volitelný seminář.

Mohli jsme promýšlet úlohu staršího, ale společně také to, kde je náš sbor a jak fungujeme jako staršovstvo. Zajímavé podněty byly, jak pracovat v tak velké skupině, evidovat úkoly, komunikovat se sborem, či vést jednání a organizaci staršovstva. Jeden ze seminářů byl také zaměřen na hospodaření. Jednotlivé podněty jsme již začali probírat v rámci našeho staršovstva, abychom je mohli prakticky využít. Kromě organizované části byl také dostatek času na neformální část, kde jsem rád potkal známé tváře (mnohé i po mnoha letech) a seznámil se s dalšími.

Pro mě jako nového staršího to bylo přínosné setkání z pohledu inspirace pro službu v našem sboru i vzhledem k možnostem spolupráce s ostatními.

Honza Němeček ml.

Pro mě bylo nejcennější, že jsme se setkali vlastně my čtyři zástupci našeho sboru na půdě Třináctky (Sboru CB v Praze 13) a že jsme s pomocí cílené nápovědy mohli spolu hovořit, jak se osobně cítíme v našem staršovstvu, jak sloužíme a také

jak bychom charakterizovali stávající situaci sboru.

Konkrétní podněty, které jsem si odnesl, jsou tyto: Je dobré si říci, co je doopravdy úkolem starších. Náš sbor potřebuje změnu a v současné době se symbolem změny staly varhany. Příchod nového kazatele, kterého naše staršovstvo hledá a oslovuje, může znamenat změnu. Stálo by za to zvolit si koncepční témata a jim věnovat soustředěný rozhovor (rozhovory) na sobotních staršovstvech, která by nebyla provozní. Stálo by za to povědět si příběh našeho sboru např. za poslední 4 roky, abychom zpětně viděli, kam jsme se posunuli. Stanovme si vizi pro naše stanice, kam a jak bychom je chtěli a měli směřovat.

Bronislav Matulík

Ze staršovstva

- Pokračuje hledání nového kazatele – správce sboru. Prosíme modlete se za vhodný výběr, oslovení i proces domlouvání vstupu nového kazatele do sboru.
- Staršovstvo schválilo skupinu vedoucích pro dorostový tábor pod vedením Davida Košťála.
- Staršovstvo schválilo záměr pronájmu bytu v patře na faře v Neveklově.
- Staršovstvo souhlasilo se zahraniční cestou kazatele Radislava Novotného, který byl vybrán na doporučení předsedy Rady CB a profesora Hoška na setkání doktorandů v Cambridge od 6. do 16. července.
- Probíhá zakoupení a příprava instalace bezpečnostních kamer.

Zapsal Jan Němeček ml.

NAROZENINY

Davidová Jaroslava	1. 5.
Košťál Jiří	1. 5.
Němeček Jan st.	2. 5.
Skalická Marta	2. 5.
Koudela Jindřich	4. 5.
Hlavnička Jiří	5. 5.
Paterová Hana	8. 5.
Bíba Vladimír	10. 5.
Kupilíková Jolana	10. 5.
Marek Blahoslav	10. 5.
Sadloňová Renata	10. 5.
Šťastná Michaela	11. 5.
Křivánková Markéta	13. 5.
Francová Marie	14. 5.
Drábková Kateřina	14. 5.
Trávníček Samuel	14. 5.
Košťál David	15. 5.
Bucek Pavel	18. 5.
Serbin Daniel	18. 5.
Davidenková Dana	20. 5.
Kupilík Václav	20. 5.
Černý Pavel	21. 5.
Kunštová Marta	23. 5.
Tauer Pavel	23. 5.
Borovičková Hana ml.	24. 5.
Pospíchal Miroslav ml.	24. 5.
Váňová Alžběta	25. 5.
Špinarová Eva	27. 5.
Hruška Miloslav	28. 5.
Němec Tomáš	28. 5.
Pavlíček Josef	28. 5.
Poláková Hana	28. 5.
Ligušová Daniela	31. 5.
Skalický Milan	31. 5.
Váňová Andrea	31. 5.

Mimořádné shromáždění

Letnice – program Od Velikonoc k Letnicím vyvrcholí právě na Letnice v neděli 19. května 2024 v 10 hodin společnou bohoslužbou našich dvou soukenických sborů českého a ukrajinského. O kázání se rozdělíme, o svědectví také a samozřejmě i o hudbu. Všichni jsou srdečně zváni, těšíme se!

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00 10.00	modlitební chvíle NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00 18.30	setkání nad Biblí setkání nad Biblí
Středa	17.30	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	15.30 16.00 18.30	setkání maminek s dětmi Skaut Světýlka setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

QR kód
PRO DARY SBORU

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIV
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800